

PODOŁAĆ (13) *vb pf*

Oba o oraz a jasne.

inf podołać (6). ◇ *fut 1 sg* podołam (1). ◇ *3 sg* podoła (2). ◇ *3 pl* podołają (1). ◇ *praet 3 sg m* podołał (1). ◇ *con 3 sg m* by podołał (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Zdołać, sprostać, potrafić, mieć na coś dość sił lub umiejętności; sufficere, superesse, suppeditare, sustinere Cn (13) : Impar, et Dispar, Nierówny/ nie mogący podołać. Mącz 276d.

podołać czemu (7): BierRozm 22; Niechayże iuz káždy íspráwiedliwie rozládzi/ kto do siebie władzą zwierzchności należąca przywięzuie/ myli/ ktorzy o tym nigdy nie myślemy/ áni byfmy temu podołać mogli? Czyli Pápież NiemObr 172; Phil N, S3; PowodPr 50, 60; Ktorey [wojnie tureckiej] nie tylko my fámi/ ále y wízytko ínadź Chrześcijáníftwo/ ledwoby/ y to zá wielką zgodą y ípolną pomocą podołać mogło. VotSzl Fv; [Wieleby thákowych [ludzi nieuczciwych] opifowác/ ále przeftánę rádłzey począwízy/ bo temu trudno podołać. GilPos 28v (Linde)].

cum inf (3): Dobro to czyfite/ dobro dofkonałe/ tego wyfłowíc/ me dowcípy mále Nie podołáią GrabowSet X2v, F3v; KlonWor 42.

a. *Móc pokonać [komu, czemu] (2) : Prawdác íeft że mu [Turkowi] íedno kroleftwo nie podoła GórnRozm M2; Dział zmiękczył ferce twóy Herkulefowé: Onégo mężá/ którégo gwałtownéy Mocy żaden mąż/ ni źwierz nie podołał GórnTroas 50.*

Synonim: sprostać.

Formacje współrdzenne: wydołać, zdołać; podoleć, zdoleć; podoływać; zdolewać.

KWysz